

Книгата на Даниил — сто шестдесет и седма

Разтълкуване на пророчеството: Разкриване на историческото и пророческото значение на Даниил 11:10 и отвъд него

Jeff Pippenger

2024-03-30

Стих четиридесети от единадесета глава на Даниил започва във времето на края през 1798 г., когато северният цар получава своята смъртоносна рана от ръката на южния цар. Тази история бе предобразена от 246 г. пр. Хр., когато Птолемей стовари отмъщение върху северното царство, а също и от наполеонова Франция, която през 1798 г. отведе папата в плен. След като в девети стих южният цар се връща в Египет, тогава десети стих посочва, че северният цар ще предприеме контраатака срещу южния цар.

И тъй, южният цар ще дойде в царството си и ще се върне в земята си. Но синовете му ще се раздвижат и ще съберат множество големи сили; и един непременно ще дойде, ще прелее и ще премине; после ще се върне и ще се раздвижи, дори до крепостта му.
Даниил 11:9, 10.

Преди да разгледаме коментара на Урия Смит върху историята, която изпълни десети стих, нека обърнем внимание на израза „ще прелее и ще премине“. Еврейският израз, преведен по този начин, е преведен също и в четиридесети стих като „ще прелее и ще премине отвъд“. В оригиналния еврейски това е един и същ израз. Той се среща само още на едно друго място в Писанията.

И ще премине през Юда; ще прелее и ще се разлее, ще стигне дори до шията; и разпрострението на крилете му ще изпълни ширината на Твоята земя, о, Емануил. Исаия 8:8.

В Даниил, глава единадесета, стих десети и стих четиридесети, а след това отново в Исаия, глава осма, стих осми, един и същ еврейски израз е преведен по три различни начина, макар че те изразяват едно и също значение. Последната дума в израза, еврейската дума „abar“, е предадена или като „преминава през“ в стих десети, „преминава над“ в стих четиридесети, а след това като „минава над“ в Исаия. Значението по същество е едно и също и в трите препратки, но в Исаия има и друга пророческа връзка между тези препратки.

Стихът в Исаия се изпълни, когато асирийският цар завладя Юда и дойде до Ерусалим, но никога не превзе самия град. Той настъпи „до шията“, но никога не превзе „главата“. В същото това пророчество Исаия представя пророчески символ за това какво означава една „глава“ и определя „главата“ като столицата на царството, а царят на царството също е „глава“. Той дава две свидетелства за пророческата истина, че главата е цар, и царство, а след това загадъчно посочва, че ако изучаващият пророчествата не приеме и не разбере тази истина, няма да се утвърди. Загадъчният стих е част от същото това пророчество, което посочва, че северният цар ще прелее и ще премине, но само „до шията“.

Защото глава на Сирия е Дамаск, и глава на Дамаск е Рецин; и след шестдесет и пет години Ефрем ще бъде съкрушен, тъй че да не бъде народ. И глава на Ефрем е Самария, и глава на Самария е синът на Ремалия. Ако не повярвате, наистина няма да се утвърдите. Исаия 7:8, 9.

„Главата“ на народа Сирия беше неговият столичен град „Дамаск“, а „главата“ на „Дамаск“ (столичния град) беше „Рецин“, царят на Сирия. Също така „главата“ на народа Ефрем беше неговият столичен град „Самария“, а „главата“ на „Самария“ (столичния град) беше „синът на Ремалия“ (Факей), царят на Самария. В същото пророчество, в следващата глава, в стих осми, асирийският цар Сенахирим обсади Йерусалим, а в стих осми неговото обкръжаване на Йерусалим е определено като стигащо до шията.

Стихове седми и осми, които въз основа на две свидетелства излагат пророческия символ „глава“, представляващ както царя, така и столицата на народа на царя, са пророчеството за шестдесет и пет години, което определя началната точка и на двете пророчества за две хиляди петстотин и двадесет години против северното и южното царство на Израил. Следователно това е много сложен стих, защото е свързан със стихове десети и четиридесети от единадесета глава на Даниил, които също посочват сблъсъци, при които северен цар напада южен цар, точно както Сенахирим, цар от север, нападна Юда, южния цар, в стих осми от осма глава на Исаия.

Ключът, който свързва заедно тези сражения на северните и южните царе, е „главата“ и „преливането и преминаването“. Когато северният цар отвръща на южния цар в десети стих на единадесета глава, той печели битката, но оставя „главата“, защото „идва, прелива и преминава“ „до“ „крепостта“ на южния цар. Историята в десети стих представя победата на северния цар над южния цар, но той не навлиза в Египет (крепостта), столицата — „главата“.

Когато южният цар по-рано победи северния цар в стихове седми и осми, той „влезе в крепостта на северния цар и“ „надви, и“ „отведе пленници“ обратно в „Египет“. При ответната победа на северния цар той не влезе в Египет, като по този начин предобразяваше, че когато Съветският съюз бе пометен през 1989 година, Русия — неговата столица, неговата глава — бе оставена да стои. „Ако не повярвате, наистина няма да се утвърдите.“ Именно Русия, представена като южния цар в стихове единадесети и дванадесети, печели битката за пограничната земя, която в древността е била Рафия, а днес е Украйна.

„СТИХ 10. Но синовете му ще се раздвижат и ще съберат множество големи сили; и единият непременно ще дойде, ще залее и ще премине; после ще се върне и ще се раздвижи чак до крепостта му.“

„Първата част на този стих говори за синове, в множествено число; последната част — за един, в единствено число. Синовете на Селевк Калиник бяха Селевк Керавн и Антиох Магнус. И двамата с усърдие се заеха с делото да защитят и отмъстят за каузата на своя баща и на своята страна. По-възрастният от тях, Селевк, пръв зае престола. Той събра голямо множество, за да възвърне владенията на баща си; но като слабодушен и

малодушен княз, както по тяло, така и по състояние, лишен от средства и неспособен да държи войската си в покорство, той бе отровен от двама от своите военачалници след безславна царуване от две или три години. Тогава неговият по-способен брат, Антиох Магнус, бе провъзгласен за цар; и като пое командването на войската, той си възвърна Селевкия и възстанови Сирия, като овладя някои места чрез договор, а други — със сила на оръжието. Последва примирие, по време на което и двете страни преговаряха за мир, но се подготвяха за война; след това Антиох се върна и победи в сражение египетския военачалник Николай и замисляше да нахлуе в самия Египет. Ето този е „един“, който със сигурност щеше да прелее и да премине.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Разпадането на Съветския съюз през 1989 г. бележи „времето на края“, а двамата синове в стиха представляват двата ориентировъчни белега — Рейгън и първия Буш. От „времето на края“ през 1798 г., откъдето започва четиридесетият стих на Даниил единадесета глава, римската блудница е била забравена, защото тя, като Езавел, остава назад в Самария, докато нейният съпруг Ахав се обръща към Илия на планината Кармил. Тя се е укривала, но тайно е дърпала конците, както и през Първата световна война и Втората световна война. Нейният съпруг е нейната пълномощна войска срещу южния цар. Когато тя отвърна през 1989 г., тя, като северния цар, доведе колесници, кораби и конници.

А във времето на края южният цар ще се сблъска с него; а северният цар ще дойде против него като вихрушка, с колесници и с конници, и с много кораби; и ще навлезе в страните, и ще прелее, и ще премине. Даниил 11:40.

Нейният заместник в отмъщението е представен чрез „кораби“, които са икономическа сила, и чрез „колесници и конници“, които са военна мощ. Военната мощ и икономическата сила са двата пророчески белега на Съединените щати в пророчествата за последните дни, защото Съединените щати ще забранят на онези, които не желаят да се поклонят на Езавел, да купуват и да продават, а ако те и тогава отказват белега на властта на Езавел, ще бъдат предадени на смърт. Икономическата мощ и военната сила на Съединените щати, използвани в сътрудничество с папството, доведоха до разпадането на Съветския съюз през 1989 г., макар че Русия остана да съществува.

Историята, която изпълни десети стих от единадесета глава на Даниил, се повтаря в историята на втората част на четиридесети стих, която определя времето на края през 1989 година. Историята на стихове шести до девети представя историята, която доведе до времето на края, което е определено в първата част на четиридесети стих. Стихове пети до десети от единадесета глава на Даниил свършено онагледяват историята на четиридесети стих от Даниил 11, защото, както сестра Уайт е записала: „голяма част от историята, която се е изпълнила в единадесета глава на Даниил, ще се повтори.“

Стихове първи до четвърти на Даниил единадесета глава идентифицират Кир, втория цар на двурогия народ във времето на края в последните дни. „Времето на края“ в последните дни беше 1989 г., а вторият президент, представен чрез Кир, установява пророческа последователност, която позволява на изучаващия пророчествата да преброи до шестия президент след 1989 г., който би бил най-богатият президент и който би раздвижил

(събудил) драконовите сили на глобализма, било то глобалистите на света или онези в Съединените щати. След това тази пророческа история преминава към седмото царство на библейското пророчество, десетте царе на Организацията на обединените нации, и идентифицира неговия главен и първи цар, както е представен чрез Александър Велики (означаващо „Воинът на човешките“), както и окончателното разпадане на неговото царство, когато четирите ветрове на исляма бъдат напълно отпуснати при края на благодатното време за човечеството.

Тогава стихове пети до девети илюстрират историята, представена от периода, който предхожда установяването на папството на престола през 538 г., защото най-напред силата, която трябва да стане цар на север, трябва да преодолее три географски препятствия, както направи Селевк, който след това бе утвърден като цар на север. След това в продължение на три години и половина, представени от тридесет и пет действителни години, царят на север управляваше, докато царят на юг не влезе в крепостта му и не го отведе в плен, където по-късно умря в Египет, след като падна от кон. Така стиховете посочват историята, която завърши във времето на края през 1798 г.

Десети стих определя историята на времето на края през 1989 г., и заедно със стихове пети до девети те представят историята на четиридесети стих, както и историята на стихове тридесети до тридесет и шести. Следователно от първи до десети стих, ред по ред, има две пророчески линии. Първата се отнася до водачите на шестото и седмото царство, макар че между шестия и най-богатия президент на шестото царство и седмото царство има празно пространство.

Втората линия обхваща историята на отстраняването на трите препятствия, периода, през който царят на севера царуваше, и кой тогава бе отстранен през 1798 г., и до 1989 г., и втория президент, представен в предишната линия чрез Кир.

Стихове единадесет и дванадесет представят трета историческа линия, която се развива след богатия цар в стих втори, но известно време след разпадането на Съветския съюз при времето на края през 1989 година и някъде преди неделния закон в Съединените щати, както е представен в стих шестнадесети.

Историята след времето на края през 1989 г. е отведена до шестия и най-богат президент, който раздвижва глобалистите, започвайки от 2016 г., в първата линия. Пророческата история е отведена до 1989 г. във втората линия. Битката при Рафия („Граничната линия“) в стихове единадесети и дванадесети предхожда стих тринадесети, където наскоро победеният северен цар възстановява войската си и след това побеждава южния цар, непосредствено преди неделния закон от стих шестнадесети. Пълномощната сила на северния цар в стих тринадесети е последният от осемте президенти, които управляват от 1989 г. до неделния закон. Следователно стих тринадесети трябва да се осъществи при или след избирането на осмия президент, който е от седемте. Стихове единадесети и дванадесети започват непосредствено преди шестия, най-богат президент и вероятно завършват непосредствено преди избирането на същия този президент, който става осмият,

който е от седемте, и излиза победител в третата битка на пълномощната война, в стихове тринадесети до петнадесети.

Отмъщението на южния цар в стихове единадесет и дванадесет е в отговор на поражението, което южният цар претърпя в стих десети. Стих десети посочва победата на северния цар през 1989 година, която бе осъществена чрез тайния съюз на Съединените щати и Ватикана. Победата на северната войска беше първата битка на войната чрез посредници. Буквалната гореща война, която се изпълни в древността, предобразяваше война чрез посредници в последните дни, и затова победата в стихове единадесет и дванадесет ще бъде победа за южния цар във втората битка на войните чрез посредници.

В стихове десети до петнадесети има три битки, и всички те бяха изпълнени в древността чрез буквални горещи войни, но те представят три битки в прокси войните в последните дни. Първата битка беше спечелена от тайния съюз на звяра и лъжепророка срещу змея през 1989 година. Втората битка на прокси войните ще бъде спечелена от атеистичната драконова сила на южния цар срещу съюза на папата и неговата прокси армия. Третата битка на прокси войните ще бъде спечелена от прокси армията на северния цар, както е представено в стихове тринадесети до петнадесети.

В пророческо отношение има три горещи световни войни, три войни чрез посредници, състоящи се от три битки, и войната на трите горко на исляма. Има също и Гражданска война и Револуционна война. Втората битка от войните чрез посредници сега е в ход в Украйна, „Граничната линия“, представена от Рафия, която беше граничната линия между южния цар и северния цар, когато стихове единадесети и дванадесети за пръв път се изпълниха в историята.

По същото време, когато се води втората битка от прокси войните в Украйна, настъпва и втората от трите атаки на исляма срещу славната земя. Първата атака на третото горко настъпи на 11 септември 2001 г., и започна запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Времето на запечатването приключва с предстоящия неделен закон в Съединените щати, когато ислямът на третото горко отново ще нанесе удар върху Съединените щати. Първият и последният удар са едни и същи, и и двата отбелязват гласа на ангела от Откровение осемнадесета глава, който е и гласът на третия ангел, който е и прозвучаването на седмата тръба, което е и третото горко.

В средата на тези две нападения, които са два гласа, които са звукът на седмата тръба, ислямът на третото горко нападна не съвременната духовна славна земя, а древната буквална славна земя на 7 октомври 2023 г.

Войната, която тогава започна, сега се води точно в същия район, където се е състояла битката при Рафия, както е описано в единадесети и дванадесети стих. Ивицата Газа е граничната линия между южното царство Юда и Египет. 7 октомври 2023 г. е колело вътре в другите колела, което бележи бунта, или тринадесетата буква от еврейската азбука, която заедно с първата и последната буква образува думата „истина“.

Второто нападение срещу славната земя от исляма на третото горко се състоя на 7 октомври 2023 г., и то се състоя в същата област, в която е станала древната битка при Рафа, в изпълнение на единадесети и дванадесети стих. Второто нападение срещу славната земя е, чрез пророческа географска символика, свързано с втората битка от войните чрез посредници, както е представено от войната в Украйна.

Ред по ред, втората битка на войните чрез посредници, която сега е в ход в Украйна („Пограничната земя“), включва втората нота на тръбата на третото горко (7 октомври 2023 г.), която се изпълнява в последния период от запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Това преживяване на запечатването е илюстрирано от Даниил в десета глава, когато той вижда видението „marah“ след двадесет и единдневния период на скръб, който представлява трите дни и половина, през които двамата пророци бяха мъртви на улицата. Видението бе изтълкувано като обяснение на „онова, което щеше да сполети Божия народ в последните дни“.

Истината, представена чрез видението при река Хидекел, която е запечатващата истина, се изпълнява в пророческата история на стихове единадесет до петнадесет. Това е историята на стих четиридесети, която започва през 1989 г. и продължава до стих четиридесет и първи и до скоро настъпващия неделен закон. Това е историята на шестия, най-богат президент в стих втори, която е представена до седмото царство на „Александър Велики“, както е отбелязано в стих трети.

Историята, която започна с началото на втората битка на войните чрез посредници през 2014 г., последвана от най-богатия президент, който започна своята кампания през 2015 г., е празното пространство на стих четиридесети — от 1989 г. до неделния закон в стих четиридесет и първи; и тя е също така празното пространство от шестия, най-богат президент в стих втори до седмото царство. Това е историята, която започна с първия глас от Откровение, глава осемнадесета, на 11 септември 2001 г. и завършва с втория глас в часа на голямото земетресение в единадесета глава на Откровение. Тази история е също така периодът от историята, посочен от Езекиил в глава дванадесета, когато всяко видение се изпълнява. Този период от време е времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Освещението на Божия народ се извършва чрез Неговото слово.

Освети ги чрез Твоята истина; Твоето слово е истина. Йоан 17:17.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Това видение бе дадено на Езекил във време, когато умът му беше изпълнен с мрачни предчувствия. Той виждаше земята на бащите си да лежи опустошена. Градът, който някога беше пълен с хора, вече не беше населен. Гласът на веселие и песента на хваление вече не се чуваха в стените му. Самият пророк беше чужденец в чужда земя, където безграничното честолюбие и свирепата жестокост господстваха върховно. Това, което виждаше и чуваше за човешката тирания и неправда, наскърбяваше душата му и той скърбеше горчиво ден и нощ. Но чудните символи, представени пред него при река Ховар, разкриваха една върховна власт, по-могъща от тази на земните владетели. Над

гордите и жестоки монарси на Асирия и Вавилон бе възцарен Богът на милостта и истината.”

„Подобните на колела усложнения, които на пророка се явяваха въввлечени в такава обърканост, бяха под ръководството на безкрайна ръка. Божият Дух, открит му като движещ и направляващ тези колела, извеждаше хармония от объркването; така и целият свят беше под Неговия контрол. Безчет прославени същества бяха готови по Неговата дума да осуетят силата и замислите на злите човеци и да донесат добро на Неговите верни.“

„По същия начин, когато Бог щеше да открие на възлюбения Йоан историята на църквата за бъдещите векове, Той му даде уверение за интереса и грижата на Спасителя към Неговия народ, като му разкри „Един, подобен на Човешкия Син“, Който ходеше сред светилниците, символизиращи седемте църкви. Докато на Йоан бе показана последната велика борба на църквата със земните сили, нему бе позволено също да съзре и окончателната победа и избавление на верните. Той видя църквата въввлечена в смъртоносен конфликт със звяра и неговия образ, а поклонението пред този звяр — наложено под заплаха от смърт. Но, взирайки се отвъд дима и грохота на битката, той съзря на планината Сион множество с Агнеца, имащи вместо белега на звяра „името на Отца Му, написано на челата им“. И отново видя „онези, които бяха победили звяра и образа му, и белега му, и числото на името му, да стоят на стъкленото море, държейки Божиите арфи“ и да пеят песента на Мойсей и на Агнето.“

„Тези поуки са за наша полза. Ние трябва да утвърдим вярата си в Бога, защото непосредствено пред нас стои време, което ще изпита човешките души. Христос на Елеонския хълм изложи страшните съдби, които трябваше да предшестват Неговото второ пришествие: „Ще чуете за войни и военни слухове.“ „Ще се повдигне народ против народ, и царство против царство; и ще има глад, мор, и трусове по разни места. А всичко това е само начало на страдания.“ Макар тези пророчества да получиха частично изпълнение при разрушаването на Ерусалим, те имат по-пряко приложение към последните дни.“

„Ние стоим на прага на велики и тържествени събития. Пророчеството бързо се изпълнява. Господ е при вратата. Скоро пред нас ще се открие период от непреодолим интерес за всички живи. Споровете от миналото ще бъдат възобновени; ще възникнат нови спорове. Сцените, които предстои да се разиграят в нашия свят, още не са дори сънвани. Сатана действа чрез човешки оръдия. Онези, които полагат усилия да изменят Конституцията и да осигурят закон, налагащ спазването на неделята, слабо съзнават какъв ще бъде резултатът. Криза е вече непосредствено пред нас.“

„Но Божиите слуги не бива да се уповават на себе си в тази велика криза. Във виденията, дадени на Исая, на Езекиил и на Йоан, виждаме колко тясно е свързано небето със събитията, които се извършват на земята, и колко велика е Божията грижа за онези, които са Му верни. Светът не е без Управител. Ходът на предстоящите събития е в ръцете на Господа. Величието на небето държи в Своя власт съдбата на народите, както и делата на Своята църква.“ Свидетелства, том 5, 752, 753.

